

Zij was één van die volkse vrouwen,
rechtuit en met een rauwe stem,
gerijpt door negentig jaar leven,
en dagen nachten van gebeden.
Zo is er dank in onze rouw
om 't schone voorbeeld van haar trouw ».
(Leo Verduyssen : Refrein van Hoop)

†

Dit weze een dankbare herinnering aan

Anna, Elisa DE RIDDER

weduwe van Hendrik WATTE.

Ze was geboren te Elst op 20 mei 1893 en
overleed thuis op 14 september 1992.
Voorzien van de HH. Sakramenten der zieken
Lid van de Bond der Gepensioneerden.

« Ze was een flinke vrouw, zoals men er weinig
vindt. Haar waarde ligt hoger dan die van juwe-
len. Ze was met kracht en voornaamheid bekleed.
Uit haar mond kwam wijsheid en vriendschap
lag op haar tong.

Hoe broos is schoonheid en uiterlijke sier, maar
sterk staat de vrouw die God vreest ».

(Boek der spreuken 31)

Als een vuurje liep de slechte mare maandag-
morgen door het dorp : Anna uit « De Hengst » is
niet meer. Die stoere vrouw, die een eeuw zou
trotseren, op een paar maanden na. Plots is ze
weggevaaid.

Maar dat was altijd haar droom geweest : Nie-
mand tot last zijn en thuis mogen sterven.
Zij keek niet uit naar haar honderd jaar, want
Anna kwam niet graag in de schijnlampen. Ze
hield niet van veel misbaar rond haar.

Haar kracht lag in haar eenvoud, maar een een-
voud die oprecht was en hartelijk. Haar welkom
was zo kordaat als haar stem.

Zij heeft zich steeds voor iedereen ingezet. Kei-
hard voor zichzelf, maar goed voor een ander.
Waar nood was in de omtrek, was zij er bij.
Waar de dood was voorbijgekomen, ging zij die
mens « afleggen ». Zij zat ook de Ronzenkranswake
voor.

Ze heeft zich steeds totaal gegeven. Ze had de
zorg over haar zuster Marie Elodie, aan wie ze
zich met hart en ziel heeft gegeven. Ze heeft
vijf kinderen grootgebracht en kon bogen op een
stel kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Anna was graag tussen de mensen. Haar herberg
was altijd gemoedelijk vol mensen. Ze kwamen
er graag. Anna was hun aller moeder. Als het
er op aankwam, zei ze hen de waarheid. Ze nam
geen blad voor de mond en ze namen dat van
haar.

Anna was ook een vroom mens, met een grote eerbied voor pastoor en kerk. Ze kon er geen kwaad van horen Elke zondag zat zij in de vroegmis.

Haar heengaan is voor ons allen een groot verlies. Velen, heel velen zullen haar missen, Anna en haar gezellige onthaalrijke pleisterplaats.

Voor heel de parochie blijft zij een voorbeeld van trouw, van levensmoed en van concrete hulp aan derden.

De families

DE RIDDER, WATTE,
HOECKMAN, VAN CAUWENBERGE,
danken U.

Namis : zondag 11 oktober om 8 u.

Rouwleiding Am. Marroyen, Brakel
Druk. Devleeschouwer & Dotselaere, Brakel

*WIJ BEWAREN U
ALS LICHT
IN ONS HART.*